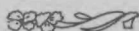

lice smehljá.
Tamkaj naroča
misel ji vroča
srčne pozdrave

tja čez dobrane
svojemu sini,
ki je v tujini.
Oj skrbna mati!

Zarja, daj znati,
da ji povračam
topele pozdrave
tja čez dobrane.

Mokriški.

Dobri ljudje.

31. Sikstinska salata.

Rimu je zbolel ubožen odvetnik. Zdravnik, ki ga je zdravil, je bil slučajno tudi papežev zdravnik. Ta se je spomnil, da je bolnik s tedanjim papežem Sikstom V. dobro znan še iz onih let, ko je bil papež frančiškan. Zato omeni pri papežu o svojem bolniku in njegovem uboštvi, pa se mu zdi, da se papež niti ne zmeni ne za njegove besede. Ljudomili zdravnik izkuša drugi dan zopet obrniti pogovor na siromašnega odvetnika. „Temu je že pomagano,“ odgovori papež; „jaz se tudi pečam včasih z zdravilstvom, pa sem mu zapisal salato, ki mu bo gotovo dobro teknila“.

„Salato, sveti oče!“ vzklikne zdravnik, „to zdravilo mi je novo, vendar nočem dvomiti o njegovi zdravilni moči.“ Zdravnik odide ter hiti k odvetniku, ki ga najde zdravega, in želi seveda izvedeti kaj natančnejšega o zdravilni salati. Ni bila še použita in lahko jo je še videl v skledi. „Kako, saj to so navadne rastline“! zakliče zdravnik. „Le natančneje preiščite,“ veli odvetnik, „najkrepkejša zelišča leže spodaj.“ Zdravnik preišče in vidi dno sklede vse pokrito z zlati. Glas o tem dogodku se je hitro raznesel po vsej Italiji, in če je kdo bolj potreboval podpore nego zdravila, se je reklo: „Temu bi pomagala sikstinska salata.“

32. Nebeški ključ.

V Parizu je nekako pred dvajsetimi leti v glavni zbirki podob (v Louvru) opazoval neki gospod dve obiskovalki, gospo in hčerko ter nam sporočil to-le:

„Mama, mama! glej no to-le krasno sliko — kaj pa pomeni?“

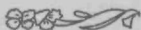
„Dete, na tej sliki nam je mojster slikar predstavil našega Gospoda, ko daje svetemu Petru nebeški ključ!“

„O, mama, ko bi imela jaz nebeški ključ! Precej bi odprla, in mi vsi, ata in mama in jaz, bi bili srečni pri ljubem Bogu!“

„Če ti je toliko do tega, dete, ga boš prejela. Na Pont-neuf (Novem mostu) ti ga izročim.“

Te besede so tako razveselile dobrega otroka, da začne poskakovati in veselega obraza oznanjevati srečujočim, kaj je obljubila mati. Kako se bo neki to končalo, sem si mislil in sem šel za materjo in njenim otrokom. Ko prideta na določeni kraj (Pont-neuf), seže mati v svojo denarnico in poda svoji hčerki, rekoč: „Pojdi, Lenčika, in nesi to-le ubogemu slepemu možu tam-le, ki trepetaje in jokaje prosi miloščine.“

Ko se deklica vrne, se zaupno ozira v dobre in mile materine oči in izpregovori radostno: „Oh, dobra mama, zdaj sem razumela! Izročili ste mi zdaj-le nebeški ključ, kajti naš dobri abé (duhovni oče), ki nam razlagajo katekizem v cerkvi naše Gospe (Notre-Dame), so nam rekli zadnjo nedeljo, da nam miloščina odpira nebeška vrata.“

Božičnica.

Gorje je ločeno od vsega sveta. Visoko gori v hribih je, in do nobene vasi ne vodi cesta. Samo razriti kolovozi drže semintja in tupatam kaka steza, po kateri morejo hoditi samo Gorjani. Hiše so daleč druga od druge. Toda kmetje so premožni in nezadolženi. Dasi nimajo velikih dohodkov, so vendar vedno veseli in zadovoljni. Zadostuje jim domača hrana in ovsenjak. Pšenični kruh pečejo gospodinje samo trikrat v letu: